

Ti dodaj zrno svoje za velik ljudski rod

Prođi prstima po knjizi prošlosti. Oprezno listaj stranice i pronađi imena urezana zlatnim slovima. Tko su ti ljudi čija imena odzvanjaju stoljećima, čuju se glasnije od jeke među planinama a opet imaju blag zvuk i stvaraju nježne boje pred očima kad ih čujemo?

To su osobe čija su srca, misli, djela, ruke i osjećaji mijenjali svijet. Oni su ti koji su nesebično davali dio sebe za druge, svoje znanje za napredak čovjeka, svoj korak za pomak čovječanstva. Oni su bili ta kap koja je davala slanost moru.

Možeš li zamisliti svoje ime, tamo negdje u knjizi, ispod imena znanstvenika, liječnika, astronauta...? Je li realno vjerovati da je moguće promijeniti svijet? Vjerovati da ti i ja možemo mijenjati ljude, živote, događaje? Što smo mi naspram širokog prostranstva ove Zemlje? Svijet je kompliciran i velik, ne može ga promijeniti jedan čovjek. Zašto onda od početka lutam po bespućima onostranoga? Zato što su današnjem svijetu potrebne promjene. Imamo sve, a nemamo ništa.

Stvaramo bogove, religije, novac, države, vojske, oružja. Stvaramo izume, i društvene i tehnološke. Stvarajući društvo nesvjesno stvaramo pastire koji će upravljati cijelim svijetom kao da se radi o njihovom osobnom stadu. Konstanta svega što govorim je čovjek, pojedinac, ti i ja. Promijenimo li sebe, pokrećemo lančanu reakciju i proces za bolji svijet ima dobar početak. Mi možemo utjecati na sve, svijet očekuje naš doprinos. Trebamo prestati pričati o svijetu u kojem živimo kao o nečemu neizbježnom na što smo osuđeni. Ne možemo biti robovi vlastitih izbora i pogrešnih odluka, ne možemo biti robovi svijeta ako smo ga sami kreirali. Zašto se ne pomicemo s mjesta ako smo očito sposobni za to? Sitnice su dovoljne da mijenjaju svijet! Od tebe se ne traži da pronađeš novu stazu prema cesti na kojoj sve ne ostaje na pukim odlukama. Staza već postoji, možda je početak obrastao trnjem ali samo treba slijediti stope velikih ljudi koji su svijet činili boljim mjestom. Svjedoci smo kako su kroz povijest male stvari činjene rukama tisuća ljudi okretale našu planetu prema svjetlosti. Budi ona promjena koju želiš vidjeti u svijetu, plamen jedne svijeće dovoljan je da obasja tamu. Nikad nemoj misliti da si malen i da ne možeš.

Ne moraš biti liječnik da zaliječiš slomljeno srce, jer samo jedna riječ snažnija je od šake lijekova. Ne moraš biti psiholog ako želiš razumjeti ljude. Dovoljno je da ih ne osuđuješ nego sjedneš i saslušaj. Ne moraš biti poznati kuhar da nahraniš gladna usta, nekome je dovoljna kora kruha pružena rukom ljubavi. Ne moraš biti mađioničar da zadiviš i nasmiješ ljude oko sebe. Njima nije potreban zec iz šešira ili šareni baloni, njima je dovoljna minuta tvoga vremena i njihova usta bit će puna smijeha a oči sjaja. Ako ti se čini čudno i nestvarno da sitnice mijenjaju svijet, pogledaj samo svoj život. Svakoga dana sve je nekako isto a okreneš li se i pogledaš unatrag vidiš koliko se toga promijenilo. Ne smijemo biti sebični, moramo misliti svijet nakon nas. Što ćemo ostaviti iza sebe u naslijeđe? Po čemu će nas pamtiti? Možda će naša djeca živjeti i hraniti se od odluka koje donesemo danas. Zato nastoj pridonijeti! Ne dopusti da itko nakon susreta s tobom bude nesretan. Sudjeluj u stvaranju boljeg svijeta. Daruj malo da ti se vrati puno, budi zrno koje će biti presudno za ljudski rod. Koliko god bio malen i neznatan, vjeruj, vrijedan si.

Usudi se biti čovjek! Daruj dio svoje osobnosti za ljudskost ljudi, svoju dobrotu za blagostanje svijeta, svoj osmijeh za radost i ruku za sigurnost. Ne dopusti da te strah spriječi da pokažeš sebe

kakav jesi, sebe kao osobu s manama i vrlinama. Jedini način da mijenjamo svijet i doprinesemo čovječanstvu je da mijenjamo sebe. Zašto se onda ne promijenimo?

Ivana Milićević, III.4